

Бібліографія та система посилань періодичних та серійних видань Інституту археології НАНУ.

Для публікацій у виданнях Інституту археології використовується система оформлення посилань у тексті та укладання бібліографії, що базується на міжнародній системі *Harvard referencing style*.

Посилання містить інформацію про автора праці, дату публікації та сторінку цитованого джерела.

- (Братченко 2008, с. 216)

За потреби сторінковий інтервал може містити посилання на схеми, таблиці, рисунки, фото тощо.

- (Коваленко, Моця, Сытый 2012, с. 332, рис. 15: 3)
- (Ryzhov 2012, p. 158, fig. 6.5: 20)

Список цитованих праць має назву **Література** і укладається в алфавітному порядку за прізвищем першого автора і в хронологічному порядку, посилання на низку робіт **одного автора** формуються: **за роком публікації**, починаючи з найбільш раннього.

У списку літератури назви видань прописуються повністю, без скорочень, використовують лише офіційні скорочення установ.

Особливості позначення цитувань у тексті:

1. Якщо автор цитованої праці згадується в тексті, рік публікації ставиться у дужках після прізвища автора або після цитованого уривка, якщо це пряма цитата.

- на думку Г. Ю. Івакіна (2000, с. 540–541)
- стверджує О. П. Моця (2011, с. 175)

Якщо цитована праця друкована латиницею, а текст статті – кирилицею, рекомендовано зазначати прізвище автора і в тексті статті, і у посиланні.

- за С. М. Рижовим (Ryzhov 2012, p. 158, fig. 6.5: 20)

2. Якщо прізвище автора цитованої праці відсутнє у тексті, воно зазначається в дужках у кінці речення перед крапкою або за логікою речення:

- (Пачкова 2008),
- (Братченко, Квитницький, Швецов 2012),
- (Абашина та ін. 2012, с. 156),
- (Хамайко 2015, с. 235, рис. 2: 2),
- (Rassamakin, Nikolova 2008, p. 81–83);

3. Якщо автори цитованих праць мають однакове прізвище і той самий рік видання, прізвище зазначається з ініціалами.

- (Івакін Г. Ю. 2011), (Івакін В. Г. 2011);

4. Якщо автори цитованої праці мають однакове прізвище, воно зазначається без ініціалів

- (Лысенко, Лысенко 2003, с. 170);

5. Якщо публікації того самого автора видані в один рік, у посиланні і списку літератури до року додаються латинські літери в алфавітному порядку:

- (Готун 2012a, 2012b, 2012c)

у списку літератури:

- 2012a,
- 2012b,
- 2012c.

6. У посиланнях на іншомовні публікації сторінковий інтервал, рисунки, таблиці тощо зазначаються **мовою цитованої праці**.

- (Fialko, Voltrik 2013, p. 335–344, fig. 1, table 1)

У списку літератури зазначаються усі автори праці або редактори, якщо автор відсутній (дивитися зразки бібліографічного опису). Якщо авторів у статті надто багато (більше 10), допускається обмеження їхньої кількості й введення «та ін.» після певних прізвищ.

Список літератури дублюється в **латинській транскрипції** (транслітерація) й називається **References**. Всі джерела подаються у **тому самому порядку**, що й список літератури і не орієнтовані на порядок літер латинського алфавіту.

Для транслітерації з української мови використовується стандарт 2010 року «Паспорт (КМУ 2010)». Це можна зробити он-лайн, наприклад, на сторінці <http://www.slovnyk.ua/services/translit.php>.

Для транслітерації з російської мови – міжнародний стандарт ИКАО (Doc 9303, ч. 1) 2012 року. Це можна зробити он-лайн, наприклад, на сторінці <https://www.calc.ru/transliteratsyya.html>.